

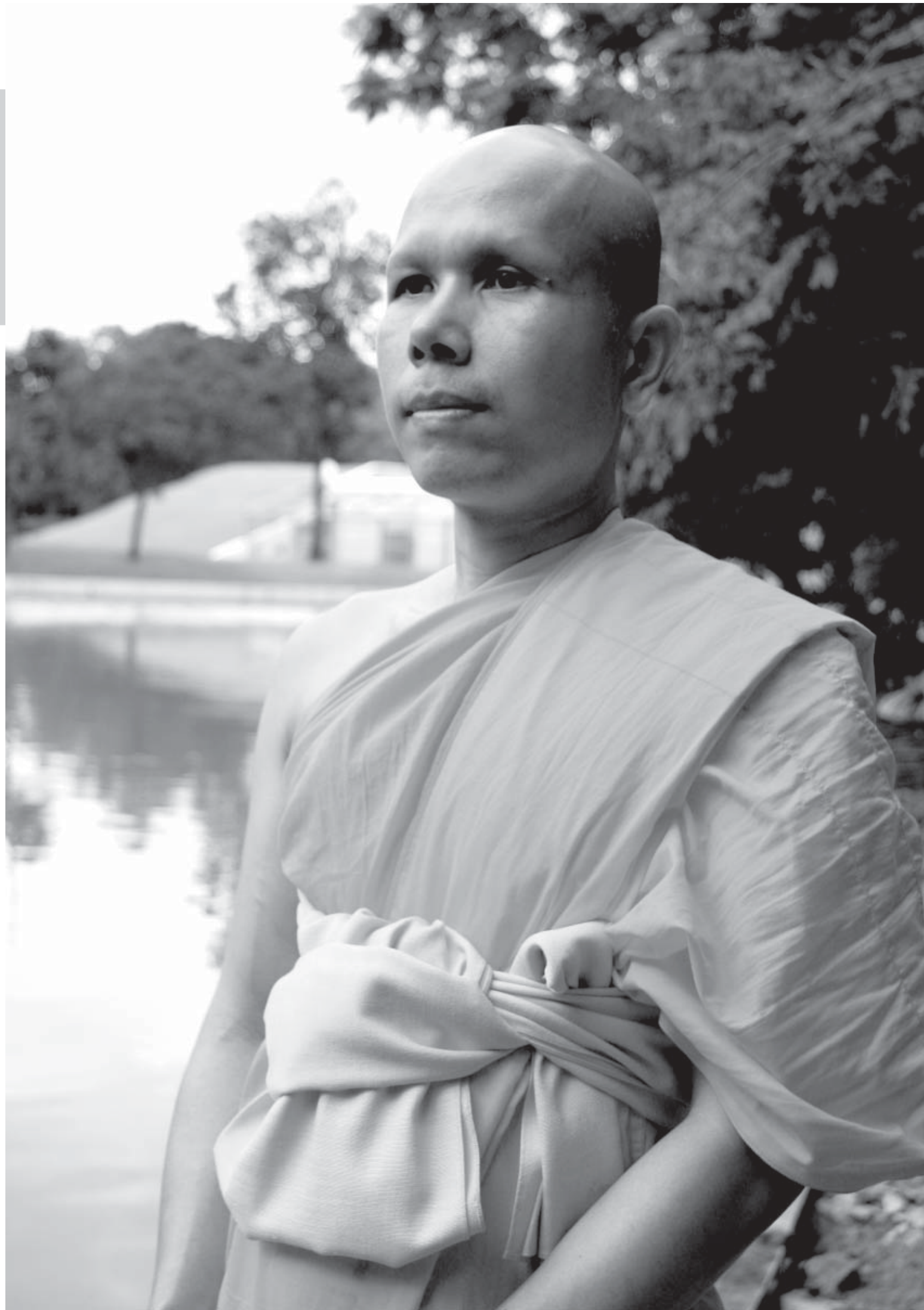
เกาะติดสถานการณ์การปั้นต้นแบบรูปเหมือนหลวงปู่ทองคำ
องค์ที่พระเจ้าพรหมคุณหลวงพ่อบั่นเองกับมือ รับรู้เบื้องหลัง
ความทุ่มเทของหลวงปู่ ที่เปี่ยมด้วยความกตัญญู
สุดเคารพ สุดบูชา ..ที่ไม่เคยเปิดเผยที่ไหนมาก่อน

พระประจวบ ปุณฺณกโร
ผู้ช่วยคุณครูไม่ใหญ่ในการปั้นรูปเหมือนหลวงปู่

ผู้ช่วยคุณครูไม่ใหญ่.. หัวใจทองคำ

พระประจวบ ปุณฺณกโร ผู้ช่วยคุณครูไม่ใหญ่ (หลวงพ่อ
ธัมมชโย) ในการปั้นรูปเหมือนหลวงปู่

“หลวงพี่..มีใจรักทำงานปั้นมาตั้งแต่เด็กๆ เพราะปั้นแล้ว
มีความสุข จึงปั้นไปเรื่อยตามประสาเด็ก ปั้นวัว ปั้นควาย ไป
ตามเรื่อง แต่ก็ไม่มีโอกาสเรียนในด้านนี้ เพราะหากเลือกเรียน
ด้านนี้ จบออกมาจนแน่ เพราะหางานยาก จึงต้องเบนเข็ม
ตัวเองไปเรียนทางช่างเทคนิคไฟฟ้า พอจบแล้วหลวงพี่ตัดสินใจ

มาบวช แล้วก็มีโอกาสมาฝึกงานที่แผนกพุทธศิลป์ ซึ่งหลวงพี่ช่วยยศกับหลวงพี่ไพโรจน์ ได้พาหลวงพี่ไปกราบหลวงพ่อ หลวงพ่อบอกท่านถามหลวงพี่ว่า **ทำงานบั้นเป็นหรือ** ก็ตอบท่านกลับไปว่า **ไม่เป็นครับ แต่ใจรักงานด้านนี้มากครับ** หลวงพ่อบอกท่านกับบอกว่า **เอ้า..หลวงพ่อก็จะให้โอกาส หลวงพ่อก็จะให้ ถ้าไม่ทิ้งหลวงพ่อก็ไปซะก่อน...หลวงพี่รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านมาก ที่ท่านเมตตาให้โอกาส นับจากนั้นจึงได้ทำงานที่ตัวเองรักและมีความสุขมาตลอด ๑๓ ปี จนปัจจุบันได้มาเป็นลูกมือท่านในการปั้นหลวงปู่ที่กำลังจะมีการหล่อเกิดขึ้นเร็วๆ นี้**

รูปหล่อหลวงปู่องค์นี้ มีจุดเริ่มต้นอย่างไร

เริ่มจากวันที่หลวงพ่อบอกท่านเดินเข้ามาในพุทธศิลป์ แล้วก็พูดว่า **เดี๋ยวเราจะหล่อหลวงปู่ใหม่ขนาดเท่าครึ่ง** พอหลวงพี่ได้ยิน..ก็คิดในใจว่า **อ้าว.. เราก็คมีแล้ว..หลวงพ่อบอกท่านจะปั้นใหม่ทำไม?** จนตอนหลังหลวงพี่ถึงมารู้ว่า ท่านเตรียมการสำหรับปั้นองค์นี้มากกว่า ๑๐ ปีเต็ม คือ ท่านปั้นองค์เล็กเป็นองค์ต้นแบบไว้ แล้วให้เอามาขยายปั้นเป็นองค์ใหญ่โดยใช้เวลามาถึงตอนนี้ก็ ๑๐ เดือนกว่า แต่ก็ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดี ซึ่งองค์นี้ท่านจะปรับให้เหมือนจริงที่สุด ทั้งที่องค์เดิมหลวงพี่ก็ว่าเหมือน

ที่สุดแล้ว แต่องค์ใหญ่นี้จะเหมือนที่สุดยิ่งกว่า **เหมือนราวกับ
หลวงปู่ท่านกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่อีกครั้ง** เพราะถ้าขยายขนาด
เป็นองค์ใหญ่ จะทำให้เห็นรายละเอียดเพิ่มขึ้นกว่าเดิมมาก

เบื้องหลังการทำงาน..ของหลวงพ่อ

พอหลวงพ่อล้างงานเสร็จ อีกวันท่านก็รีบมาดูทันที ซึ่ง
ทางทีมงานก็กำลังลุยช่วยกันขยายแบบอยู่ ท่านก็เข้ามาถามว่า
ขึ้นโครงเสร็จรึยัง ตรงนี้..จะเห็นว่า ท่านจดจ่อที่จะมาปั้นมากๆ

คือใจท่านล้าไปข้างหน้า..ล้าไปถึงความ

สำเร็จแล้ว ทั้งๆ ที่ตอนนั้น วัสดุอุปกรณ์

ต่างๆ โต๊ะปั้นก็ยังเตรียมไม่พร้อมเลย

และพอเครื่องไม้เครื่องมือพร้อม หลวง

พ่อท่านก็ลุยเลย ลุยอย่างชนิดที่ว่า

อุปสรรคอะไรดูจะไม่มี ความหมายสำหรับ

ท่าน

หลวงพ่от่านมาปั้น
ทุกวัน นับครั้งได้ที่ท่านจะขาด
บ่อยครั้งที่ฝนตกอย่างหนัก

หลวงพี่นึกว่าท่านคงไม่มาแล้ว แต่ก็ยังมาบ้นเป็นปกติ ท่านมาต่อเนื่องอย่างนี้เป็น ๑๐ เดือนแล้ว โดยที่ไม่เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย หรืออย่างบางวันที่ท่านป่วย ท่านก็ยังมาบ้น จนอุปัฏฐากต้องมาคอยถวายยาให้ท่านฉันที่นี่ หลวงพี่เห็นแล้วรู้สึกซาบซึ้งในการเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมีของหลวงพ่อบ้างๆ แม้หลวงพ่อก็จะยืนเดินไม่ค่อยถนัด เพราะขาท่านเจ็บ แต่ก็ยังทนยืนบ้น บางทีนานถึง ๑-๒ ชั่วโมง ต่อเนื่องกัน หรืออย่างครั้งหนึ่ง หลวงพ่อบอกให้หลวงพี่ช่วยปรับตรงส่วนกล้ามเนื้อฝ่ามือของหลวงปู่ให้เหมือนที่สุด แต่หลวงพี่นึกภาพไม่ออก หลวงพ่อบอกท่านก็เสียสละยืนประสานมือขวาทับซ้ายเป็นแบบนั้นๆ เป็น

ชั่วโมงโดยไม่ยอมนั่ง ทั้งๆ ที่ท่านขาเจ็บ ซึ่งขนาดหลวงพี่เอง
ยังหนุ่ม ขาไม่เป็นไร ยืนเป็นลูกมือท่าน ๒๐ นาทีก็เมื่อยแล้ว

หรืออีกวันหนึ่ง..ท่านป้านๆ อยู่ ท่านมีนหัว ตาลาย หลวงพี่
ก็นึกว่าท่านจะกลับแล้ว แต่ที่ไหนได้ ท่านเดินไปนั่งครู่หนึ่ง แล้ว
ก็ลุกขึ้นมานั่งต่ออีก โดยที่ไม่กลัวว่าตัวท่านเองจะป่วยลงไป
มากกว่านี้อีก ช้ายังทำต่ออย่างทุ่มเท เพื่อให้องค์หลวงปู่
สมบูรณ์ที่สุด จะเห็นว่าท่านกตัญญูต่อหลวงปู่มากๆ และมุ่งจะ
บูชาท่านด้วยสิ่งที่ดีที่สุดอย่างชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

วิชาการปั้นของหลวงพ่อ

หลวงพ่от่านเก่งมาก มีความละเอียดประณีตสูง ท่าน
อัจฉริยะเกินอัจฉริยะ ถ้าไม่ได้มาเห็นกับตาตัวเองก็คงไม่เชื่อ ท่าน
มีความสามารถในงานปั้นสูงมากๆ ขนาดหลวงพี่บางรูปที่เคย
ช่วยงานท่านก่อนหน้านี้ จบทางด้านนี้มาโดยตรงแท้ๆ ก็ยังปั้น
สู้หลวงพ่อไม่ได้เลย **ทั้งๆ ที่หลวงพ่от่านก็ไม่ได้เรียนมา ไม่ได้
จบมาทางด้านนี้เลย** อย่างตอนที่หลวงพ่อฝึกให้หลวงพี่
ลองปั้นหลวงปู่องค์เล็ก หลวงพี่ก็ปั้นๆ ไป พอท่านเห็นท่านก็

ถามว่า หลวงพี่ปั้นหลวงปู่อะไร วัดไหนหรือ หลวงพี่จึงเรียนถามหลวงพ่อกว่าแล้วจะทำอย่างไรให้เหมือนครับ ท่านก็บอกว่าไม่เห็นยากเลย ก็นิมนต์หลวงปู่ลงมาสอนสิ ถ้าขาดเราก็คงเติม ถ้าเกินเราก็คงตัดออก หลวงพี่จึงได้แต่ฟัง แล้วคิดในใจว่า ถ้าเราทำได้อย่างนั้นก็ดีสิ ธรรมะเรายังละเอียดไม่ได้ขนาดนั้น ตรงนี้เลยทำให้หลวงพี่มารู้ถึงวิธีการปั้นของหลวงพ่อกว้างงานปั้นของหลวงพ่อก่อออกมาจากธรรมชาติข้างในนี้เอง ท่านถึงปั้นได้เหมือนจนหาช่างปั้นที่ไหนในโลกทำอย่างท่านได้ยากมากๆ

จนวันหนึ่งขณะที่หลวงพ่อกำลังปั้นๆ อยู่ หลวงพี่ก็คอยเป็นลูกมือท่านตามปกติ คอยหยิบจับอุปกรณ์อะไรให้ท่าน อยู่ๆ ท่านรำพึงออกมาลอยๆ ว่า นิมนต์หลวงปู่..ช่วยลงมาสอนด้วยนะครับ..เดี๋ยวจะปั้นให้เหมือนเลยทีเดียวน...แล้วท่านก็ปั้นต่อไปอย่างนิ่งๆ

บุญนี้..ยิ่งใหญ่และมากจริงหรือ

มากสิ.. มากที่สุดด้วย เพราะหากไม่มาก หลวงพ่อก็คงไม่ลงมือปั้นด้วยตัวท่านเองหรอก ทั้งที่สุขภาพท่านก็ไม่ดี อีกทั้งขณะที่ท่านมาปั้น แม่ป่วยๆ อยู่ ท่านก็ปิติทรมองเห็นอาการ

ป่วยไปเลย ท่านอื่นๆ อยู่ในบุญตลอดเวลา ซึ่งท่านมักจะรำพึงว่า **เดี๋ยวเราจะหล่อหลวงปู่องค์ใหม่ จะสนุกกันใหญ่แล้ว...** บางวันท่านก็รำพึงว่า.. **ใจจริงอยากหล่อหลวงปู่ด้วยเพชร แต่วิธีการหล่อด้วยเพชรในปัจจุบันยังทำไม่ได้ เอาทองคำไปก่อนแล้วกัน...** หรือบางทีท่านก็จะพูดว่า **เรายังไม่ไปรู้ไปเห็นว่าหลวงปู่ท่านเป็นใคร ถ้าใครไปรู้ไปเห็นว่าหลวงปู่เป็นใครมาจากไหน กำลังทำอะไรอยู่ จะทุบทั้งชีวิต ถวายให้ท่านทุกอย่าง โดยไม่หวังอะไรเลย...** ท่านปิติไป รำพึงไปอยู่อย่างนี้

ละเอียดยอนน่าทึ่ง

หลวงพ่от่านเป็นสุดยอดของความละเอียด ท่านลงรายละเอียดทุกอย่าง ทุกตารางเซ็นต์ของร่างกาย ตั้งแต่กล้ามเนื้อ หน้าผาก มุมปาก ดวงตา ตาขาว ตาดำของหลวงปู่ คือหลวงพ่от่านละเอียดถึงขนาดที่ว่า ต้องปั้นให้เหมือนหลวงปู่เป๊ะทีเดียว **แม้แต่ขนคิ้วของหลวงปู่ หลวงพ่от่านก็ให้หลวงพื่อนับว่ามีกลิ่น** หลวงพ่อก็ได้แต่คิดในใจว่ายากนะ ไม่ใช่ทำง่าย ๆ พอคิดเพียงแค่นี้เท่านั้น อยู่ๆ หลวงพ่อตอบโผล่ขึ้นมาทันทีเลยว่า **ต้องทำได้สิ ถ้าความพยายามยังมีอยู่ คือเราคิดอะไรในใจหลวงพ่от่านรู้หมด** อย่างวันหนึ่ง หลวงพ่от่าน

ให้หลวงพี่ปรับรายละเอียดเกี่ยวกับหลวงปู่ หลวงพี่ก็ปรับแล้ว ปรับอีก วัดแล้ววัดอีกหลายรอบ จนรู้สึกมั่นใจมากๆ ว่าโอเคแล้ว เหมือนที่สุดแล้ว เป๊ะแล้ว แต่พอหลวงพ่อดู ท่านมองปราดเดียว ท่านก็รีบเรียกหลวงพี่เข้ามาดูใกล้ๆ แล้วชี้บอกว่าให้วัดใหม่ ปรากฏว่าเคลื่อนไปแค่ไม่ถึงครึ่งมิลลิเมตรเท่านั้น หลวงพี่รู้สึกที่หลวงพ่อบอกว่าทุกอย่างที่ท่านก็ไม่ได้ใช้เครื่องวัด มองปราดเดียวก็รู้ทันทีว่าไม่ตรง หลวงพี่ว่าท่านต้องใช้ตาภายในที่เกินข้อจำกัดของตามนุษย์ปกติ เพราะขนาดสายตาคณหนู่มๆ อย่างเรายังสู้ท่านไม่ได้เลย...

หลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์มาก แม้ขณะที่ยังบั้นไม่เสร็จ

มีหลวงพี่หลายรูปที่พุทธศิลป์ ท่านชอบเข้ามากราบขอพรหลวงปู่องค์ที่กำลังบั้นอยู่ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า **หลวงปู่องค์นี้ศักดิ์สิทธิ์แม้ขณะที่ยังบั้นไม่เสร็จ** ขออะไรก็สำเร็จหมดทุกอย่าง อย่างหลวงพี่เองก็เจอ คือหลวงพี่ทำพระเหรียญหลวงปู่ที่หลวงพ่อบอกให้กับมือหายไป หลวงพี่รู้สึกเสียใจและเสียดายอยากได้คืนมากๆ แต่หาจนแทบจะพลิกแผ่นดินแล้วหาเท่าไรก็ไม่เจอ หาอยู่ ๒ สัปดาห์ จนกระทั่งมาขอหลวงปู่ว่า ด้วยบุญที่หลวงพี่ช่วยหลวงพ่อบั้นหลวงปู่ ขอให้หลวงปู่ช่วยให้

หาเจอ ปรากฏว่ามีคนเอามาวางไว้ให้ตรงชั้นใกล้ๆ เครื่องซักผ้า
หลวงพี่รู้สึกอัศจรรย์ใจมากๆ

สิ่งที่อยากฝากไว้

จากการที่หลวงพี่เป็นลูกมือ
หลวงพ่อ หลวงพี่เห็นถึงความตั้งใจ
และความทุ่มเทของหลวงพ่อกันมา
โดยตลอด และซาบซึ้งถึงความ
กตัญญูที่หลวงพ่อกับหลวงปู่หลายๆ
หลวงพี่คิดว่าหลวงพี่จะเอาบุญนี้ไป
ให้เยอะที่สุด โดยเอาบุญจากการ
เป็นผู้ช่วยท่าน และก็ทำบุญด้วย

กำลังทรัพย์ที่ตัวเองพอจะมีอยู่อย่างเต็มกำลัง เพื่อเป็นการ
ตอบแทนพระคุณหลวงปู่และหลวงพ่อ และหลวงพี่ก็อยากให้
พวกเราเอาบุญนี้ไปเยอะๆ **โดยเฉพาะผู้ที่มาทีหลัง ไม่ทันหล่อ
องค์แรก** หลวงพ่อก็คงอยากให้ลูกๆ ทุกคนได้รับบุญใหญ่นี้
เพราะในอนาคตเมื่อใครมากราบไหว้หลวงปู่ แล้วน้อมนำท่าน
ไปเป็นนิมิตแล้วเข้าถึงธรรม เราก็จะได้บุญไปอย่างไม่มีประมาณ